

- 3) Błędna interpretacja art. 263 akapit 4 in fine Traktatu poprzez uznanie, iż zaskarżona decyzja nie jest aktem regulacyjnym.

W ramach przedmiotowego zarzutu Skarżąca wnosi, że decyzja ma charakter aktu regulacyjnego, a ocena Sądu jest w tym zakresie błędna.

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE, Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

**Odwołanie wniesione w dniu 1 czerwca 2018 r. przez Rzeczpospolitą Polskę od wyroku Sądu
(dziewiąta izba) z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-507/15, Rzeczpospolita Polska / Komisja**

(Sprawa C-358/18 P)

(2018/C 276/34)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie T-507/15 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej w części, w jakiej wyrok ten oddala następujące zarzuty skargi o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2015)4076) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾:
 - a) część drugą zarzutu pierwszego w odniesieniu do skuteczności kontroli na miejscu przed przyznaniem wstępnego uznania grupom producentów oraz
 - b) część drugą zarzutu drugiego w odniesieniu do oceny ryzyka strat dla funduszu i wysokości zastosowanej stawki korekty ryczałtowej w stosunku do wydatków w ramach środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.
- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2015)4076) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwotę 55 375 053,74 EUR wydatkowaną przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił skargę Rzeczypospolitej Polskiej o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 142 446,05 EUR oraz 55 375 053,74 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską w ramach środków, odpowiednio: „Owoce i warzywa – programy operacyjne” oraz „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.

Komisja zarzuciła Rzeczypospolitej Polskiej trzy uchybienia w wydatkowaniu ww. środków. Uchybienia te dotyczyły po pierwsze, kontroli na miejscu dotyczących spełniania przez organizacje producentów kryteriów uznania – ilości kontroli, po drugie kontroli na miejscu przed przyznaniem wstępnego uznania dla grup producentów lub uznania dla organizacji producentów oraz po trzecie, wsparcia wypłaconego na rzecz organizacji producentów z tytułu kosztów nasion w ramach programów operacyjnych.

Drugie z wymienionych powyżej miało polegać na tym, że władze polskie nie zweryfikowały przed udzieleniem wstępnego uznania dla grup producentów oraz przed udzieleniem uznania dla organizacji producentów wymaganej minimalnej wartości produkcji sprzedanej, to jest kryterium o podstawowym znaczeniu dla uznania. Zdaniem Komisji, kontrole na miejscu przeprowadzone przez władze polskie w tym zakresie były nieskuteczne. Kontrole te Komisja uznała za kontrole o kluczowym znaczeniu, a stwierdzone przez Komisję uchybienie stanowiło podstawę nałożenia korekty ryczałtowej w wysokości 10 % wydatków zarówno w odniesieniu do środka „Owoce i warzywa – programy operacyjne”, jak i środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”.

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu wyrokowi następujące zarzuty:

1. Oczywistego przeinaczenia okoliczności faktycznych poprzez:

- odniesienie ustaleń dotyczących nieprawidłowości w kontrolach organizacji producentów przed ich uznaniem do kontroli grup producentów przed wstępnym uznaniem,
- stwierdzenie nieskuteczności kontroli grup producentów przed wstępnym uznaniem wbrew stanowisku Komisji z dnia 1 marca 2011 r. potwierdzającemu skuteczność tych kontroli.

W zakresie tego zarzutu Rzeczpospolita Polska podnosi po pierwsze, że Sąd w sposób niedopuszczalny odniósł ustalenia dotyczące nieprawidłowości w kontrolach organizacji producentów przed ich uznaniem, tj. Vegapol oraz Zrzeszenie Plantatorów Owoców i Warzyw w Łowiczu, do oceny skuteczności kontroli grup producentów przed ich wstępnym uznaniem. Ponadto Rzeczpospolita Polska wykazuje, że Sąd w oczywisty sposób przeinaczył okoliczności faktyczne odnosząc się do podnoszonej przez Rzeczpospolitą Polską sprzeczności pomiędzy pismem Komisji z dnia 1 marca 2011 r., potwierdzającym skuteczność kontroli przeprowadzonych przez władze polskie przed przyznaniem wstępnego uznania grupom producentów, a pismem z dnia 24 lutego 2014 r., w którym Komisja zarzuca Rzeczypospolitej Polskiej uchybienia w tym zakresie. Powyższe przeinaczenia doprowadziły Sąd do całkowicie błędnych wniosków o nieskuteczności kontroli grup producentów przed przyznaniem im wstępnego uznania.

2. Naruszenia prawa do skutecznej kontroli sądowej w zakresie wysokości zastosowanej przez Komisję korekty ryczałtowej.

W odniesieniu do tego zarzutu Rzeczpospolita Polska podnosi, że Sąd nie przeprowadził kontroli sądowej w zakresie prawidłowości ustalenia przez Komisję wysokości stawki korekty ryczałtowej dla środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów”. W szczególności, Rzeczpospolita Polska podnosi, że Sąd ograniczył swoją kontrolę wyłącznie do sprawdzenia, czy kwestionowane kontrole stanowiły kontrole kluczowe w rozumieniu Wytycznych z dnia 23 grudnia 1997 r. w sprawie szacowania skutków finansowych przyjęte w czasie przygotowywania decyzji o rozliczaniu rachunków sekcji gwarancji EFOGR (VI/5330/97-PL). Sąd nie zbadał natomiast wszystkich pozostałych elementów, które Komisja powinna uwzględnić przy oszacowywaniu ryzyka strat dla budżetu Unii oraz określaniu wysokości stawki korekty.

3. Braku wystarczającego uzasadnienia wyroku w zakresie, w jakim Sąd uznał, że Komisja:

- uprawdopodobniła istnienie nieprawidłowości w kontrolach grup producentów przed wstępnym uznaniem oraz
- zastosowała prawidłową wysokość stawki ryczałtowej.

Rzeczpospolita Polska podnosi w ramach tego zarzutu braki w uzasadnieniu wyroku po pierwsze w zakresie w jakim Sąd uznał, że kontrole grup producentów przed przyznaniem im wstępnego uznania były nieskuteczne, a po drugie w zakresie w jakim Sąd uznał, że stawka korekty finansowej w wysokości 10 % w odniesieniu do środka „Owoce i warzywa – wstępnie uznane grupy producentów” zastosowana została prawidłowo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, s. 39

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 4 czerwca 2018 r. – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd / Ministre de
l'Économie et des Finances**

(Sprawa C-363/18)

(2018/C 276/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, a w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności ⁽¹⁾, w przypadku gdy oznaczenie pochodzenia produktów objętych zakresem tego rozporządzenia jest obowiązkowe, wymaga, aby produkt pochodzący z terytorium okupowanego przez Izrael od 1967 r. nosił oznaczenie tego terytorium, a także oznaczenie, że produkt pochodzi z osiedli izraelskich, gdy ma to miejsce? W przeciwnym razie czy przepisy tego rozporządzenia, w szczególności te znajdujące się w jego rozdziale VI, pozwalają państwu członkowskiemu wymagać takich oznaczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice
(Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 czerwca 2018 r. – Sky plc, Sky International
AG, Sky UK Limited przeciwko Skykick UK Limited, Skykick Inc**

(Sprawa C-371/18)

(2018/C 276/36)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)